

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA VE SPOLUPRÁCI S FIRMOU REUS

MALÁ KNIHA KLIDU

Anna Kucharčíková

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Komiks a ilustrace pro děti

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA VE SPOLUPRÁCI S FIRMOU REUS

MALÁ KNIHA KLIDU

Anna Kucharčíková

Vedoucí práce: Doc. M. A. Barbara Šalamounová
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2016

.....

podpis autora

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucí mé bakalářské práce, Doc. M.A. Barbaře Šalamounové za dobré rady v průběhu tvorby. Také bych chtěla poděkovat všem kamarádům a známým, kteří mi v rámci příprav obsahu knihy poskytli inspiraci.

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	4
3 CÍL PRÁCE.....	6
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	7
5 PROCES TVORBY.....	8
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	11
7 POPIS DÍLA.....	12
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	14
9 SILNÉ STRÁNKY.....	15
10 SLABÉ STRÁNKY.....	16
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	17
A) Knižní a periodická literatura.....	17
B) Internetové zdroje.....	17
12 RESUMÉ	18
13 SEZNAM PŘÍLOH	19

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Studium v ateliéru Komiks a ilustrace pro děti pro mě znamená souhrn výtvarných činností, kterým jsem se už od dětství chtěla nejvíce věnovat. Komiks provázel v útlém věku snad každého. U mě pasivní přijímání komiksů v různých knihách a časopisech brzo přerostlo v pokusy o vlastní tvorbu. Byly to různé drobné příběhy o několika obrázcích, typické ani ne tolik vypravěčským umem jako spíše zálibou v bublinách s textem. Nejrozsáhlejším dětským dílkem byl cyklus vtipných dobrodružných příběhů na pokračování Anička a Oskar, které jsem posílala v dopisech mé kamarádce. Stejně jako o komiks jsem v dětství měla zájem o ilustraci a psaní. Mým snem bylo zkrátka stát se spisovatelkou a ilustrátorkou dětských knih.

Když jsem byla po studiu na osmiletém gymnáziu přijata do ateliéru paní Šalamounové, mohla jsem se naplno pustit do tvorby. V prvním semestru jsme se věnovali ještě velmi realistické kresbě a malbě. První klauzura s tématem Řeka a město spočívala v sérii kreseb, vytvořených v plenéru a mohlo by se zdát, že s ilustrací neměla mnoho společného. Zkušenosti z plenéru se mi však poté mnohokrát hodily, když jsem nevěděla, jak v ilustraci řešit prostor nebo nakreslit byť stylizovaně, ale opravdově strom, dům nebo most. Hodně času bylo v prvním ročníku věnováno také figurální kresbě a malbě pod vedením pana Borise Jirků. Tyto hodiny byly nesmírně užitečné a motivující. Nejzajímavější a nejplodnější se mi však jevila scenáristika a dramaturgie s paní Lucíí Lomovou. Učila nás, jak vystavět příběh, jak s ním a také s postavami, panely, textem a stránkami v komiksu pracovat.

V druhém semestru bylo téma klauzury o něco přitažlivější. Měli jsme vytvořit knihu o barvách pro malé děti. Moje práce byla o dětech které dostanou pastelky, zkusí s nimi kreslit a baví se o tom, co má jakou barvu. Zajímavým prvkem v této knize bylo střídání „dětských“ pastelkových kreseb, které jsem vytvářela levou rukou a mých vlastních ilustrací, akvarelových a realističtějších.

Klauzura ve třetím semestru byla pro náš ateliér opravdu netypická. V rámci zahájení roku 2015, kdy byla Plzeň hlavním evropským městem kultury, jsme mohli zpracovat ideu dveří do neznáma. Šlo o skříně, které po otevření naskytly návštěvníkovi nějaké překvapení. Moje dveře představovaly poctu poetismu – jedinečnému českému uměleckému stylu, který se zabýval mimo jiné také exotikou a cirkusem. V mé skříni se proto nachází cirkusová manéž s lepenkovými figurami umístěnými v prostoru. Bohatý a barevný vnitřek skříně kontrastuje s bíle natřeným vnějším dveří, který zdobí jen poetická báseň Jaroslava Seiferta Cirkus.

Ve čtvrtém semestru nás čekala pop-up kniha. Naučit se základům pop-up knihy pro mě bylo velmi důležité. Paní Šalamounová nám představila jednotlivé prvky, které se v pop-up knihách dají použít. Po jejich zvládnutí jsme se mohli pustit do vlastní knihy. Rozhodla jsem se do podoby pop-up knihy zpracovat báseň Tlachapoud. Tato báseň je typická ukázkou nonsensové poezie a je součástí knihy Lewise Carrolla Alenka v kraji divů, Za zrcadlem a s čím se tam Alenka setkala. Báseň je v „Alence“ napsaná zrcadlově. Alenka si ji přečte v zemi za zrcadlem a musí použít zrcátko, aby ji mohla přečíst. I já jsem ve své knize napsala text zrcadlově a do kasy na předsádce jsem

vložila malé zrcátko, kterým lze text přečíst. Báseň je plná neznámých tvorů, rostlin, předmětů, dokonce i denních dob a byla radost si jejich podobu vymýšlet. Formát pop-up knihy se k imaginárnímu příběhu velice hodil. Kromě pop-up prvků, které jsme měli mít v knize povinně, jsem si začala vymýšlet i prvky vlastní. Škála mechanismů a prostorových prvků, které lze vyrobit jen z papíru a lepidla mne začala fascinovat.

Pátý semestr s sebou přinesl práci na návrzích vizuálu plzeňské ZOO a také na komiksech. Se svým čtyřstránkovým komiksem jsem se zúčastnila soutěže CZ.KOMIKS, kde jsem se umístila na třetím místě. Komiks nesl název Ecce Homo a zpracovala jsem v něm své zážitky ze srbsko-chorvatské hranice, kam jsem jela jako dobrovolník pomáhat lidem na útěku. Věnovali jsme se také lentikulárnímu tisku. V ateliéru jsme se snažili využít jej při tvorbě komiksu.

Téma pop-up knihy jsem však úplně neopustila. Paní Šalamounová mně a mojí spolužačce Janě Vobořilové zprostředkovala účast na komiksovém festivalu KOMA v Brně, kde jsme vedly workshop zaměřený na výrobu pop-up prvků. Na tento festival vzpomínám moc ráda. Zájemců o tvorbu prostorových papírových výrobků přišlo hodně a velmi mě bavilo děti i dospělé při vyrábění vést. Se spolužačkou jsme pak v pořádání workshopů pokračovaly. Navázaly jsme spolupráci s galerií Topičův salon, kde jsme vedly dvě dílny pro děti. Jeden workshop pro děti jsme také měly při příležitosti Noci s Andersenem ve Studijní knihovně ZČU. Na dílnách s dětmi mě nejvíce baví jejich nápaditost a chuť se učit novým věcem. Pop-up skládky jsou velmi vděčné, i jednoduchým postupem lze totiž docílit velkého efektu.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Jak jsem již předeslala, pop-up knihy mě opravdu nadchly a proto byla volba tématu bakalářské práce jasná. Začala jsem přemýšlet, jaký obsah knize dát. Od nápadů ilustrovat básně nebo pohádky některých mých oblíbených autorů jsem přešla k úmyslu vytvořit ryze autorskou knihu. Váhala jsem, jaké cílové skupině práci určit. Z workshopů jsem totiž vyzorovala jednu zajímavou věc. Ačkoliv pop-up knihy jsou brány spíše jako dětská záležitost, shledala jsem, že mnohem více je dokáží ocenit dospělí čtenáři. Děti jsou jimi samozřejmě nadšené, ale často nemají cit na manipulaci s křehkými papírovými mechanismy a knihy končí často ve špatném stavu. Tuto „nespravedlnost“ jsem se rozhodla vyřešit tvorbou pop-up knihy pro dospělé. Toto slovní spojení by mohlo znít trochu nevhodně, kniha samozřejmě není jen pro dospělé, dětem je přípustná a vizuálně by se jim asi líbila, obsah je však určen spíše dospělým.

Nápad na Malou knihu klidu vyvstal jako reakce na atmosféru ve společnosti, která se mě poslední dobou silně dotýká. Měla jsem pocit, že si mnoho lidí stále na něco stěžuje, vyhledává konflikty, směřuje svou nenávist nepatřičnými směry, zbytečně se rozčiluje, stresuje a řeší věci, které nejsou důležité. Také jsem měla potřebu vytvořit něco, co je prostě hezké. Mám pocit, že někteří umělci se v současnosti snaží jen šokovat agresí a brutalitou. To je podle mě v pořádku, jen pokud to není samoučelné. Myslím si, že jsme dnes negativitou až příliš zahlceni.

S názvem Malá kniha klidu jsem nepřišla úplně sama, je to

překlad anglického názvu knížečky Little Book of Calm, která se objevuje v5 jednom díle britského komediálního seriálu Black Books. V tomto seriálu je kniha plná rad a návodů, jak správně relaxovat, což je v podstatě náplní i mé knihy, ač jsem použila jinou formu.

3 CÍL PRÁCE

Kniha by měla fungovat jako hravý soubor rad, doporučení a názorných ukázek jak relaxovat, odpočívat, užívat si života. Coby pop-up kniha nabízí prostor hrát si, což by u čtenáře mělo doopravdy navodit pocit pohody a jakéhosi návratu do bezstarostného dětství. Cílem práce je připomenout lidem, aby se zastavili nad svými uspěchanými životy, povzbudit je v jejich starostech a zármutcích. Původně jsem chtěla knihu pojmout spíše jako takové povznesení se nad běžným životem, poukázat na to, že my a naše problémy jsou vlastně velmi malé a nicotné. Když jsem na této formě ale více pracovala, přišel mi takový přístup trochu jako výsměch čtenáři, že jej neberu dostatečně vážně.

4 PROCES PŘÍPRAVY

V první řadě jsem se musela zamyslet nad obsahem knihy. Co všechno do ní zahrnout? Chtěla jsem, aby kniha nebyla příliš subjektivní, aby nevypovídala jen o mém pohledu na věc. Chtěla jsem ji směřovat všem lidem, aby si v ní našel každý něco ze svého života. Proto jsem se rozhodla udělat anketu. Moje otázka zněla: „Co vás uklidňuje, odstressovává, dělá vám radost? Potřebovala bych co nejvíce odpovědí od těch abstraktních, jako je představa pusté pláže, po ty nejkonkrétnější, jako je pustit si ten a ten film a dát si takový čaj s takovým množstvím cukru.“ Ptala jsem se lidí ve svém okolí a také jsem otázku položila na svém facebookovém profilu, kde se shledala s nečekanou odezvou.

Nakonec jsem shromáždila asi čtyřicet odpovědí. Některé jsem očekávala. Mnoho lidí například opakovalo, že je uklidňuje horká vana, černý čaj a sledování seriálů. Hledala jsem především takové odpovědi, které se mi budou hodit k výtvarnému zpracování. Nadšená jsem byla tedy, když někdo odpověděl, že rád skládá origami, plave nebo chodí do lesa. Těšila jsem se na výtvarné zpracování takových představ.

Když jsem byla s rozsahem inspirace spokojená, začala jsem obsah řešit doopravdy. Vlastní představu podpořenou nápady mých respondentů jsem nakonec eliminovala na několik ucelených prostředí a dějů v nich se odehrávajících, které jsem chtěla ztvárnit.

5 PROCES TVORBY

Tvorba pop-up knihy je velmi náročná. Ruku v ruce zde musí jít představa o výtvarném zpracování ilustrací s představou řešení prostoru a pohyblivých prvků. Práce začala množstvím jednotlivých maket potenciálně použitelných pop-up prvků, poznámek, náčrtů a ilustrací.

Z tohoto množství návrhů jsem vytvořila dvanáct maket jednotlivých dvojstran. Snažila jsem se, aby se od sebe dvojstrany lišily barevně i co se týče pohyblivých nebo prostorových prvků. Měla jsem vymyšleno, co na nich bude, ale zbývalo mi je seřadit, vhodně doplnit a propojit textem, což se projevilo jako nečekaně obtížný úkol. Jednotlivé dvojstrany představovaly odlišné věci, například prostředí lesa, pokoj, ve kterém je možné si přestěhovat nábytek, hrnek, ve kterém čtenář může měnit obsah od čaje po kakao a podobně. Nakonec jsem našla způsob, jak za sebou jednotlivé dvojstrany poskládat, aby na sebe navazovaly. Chtěla jsem totiž, aby kniha měla nějaký vývoj a nešlo spíše jen o soubor prostorových ilustrací

Když jsem věděla, jak za sebou jednotlivé scény půjdou, bylo nutné vytvořit přesné makety všech dvojstran se všemi prvky a jednotlivými díly. Teprve podle nich jsem mohla začít kreslit ilustrace. Při tvorbě pop-up prvků jsem využila zkušenosti z knihy, kterou jsem vytvořila ke klauzurám v druhém ročníku. Byla jsem ráda, že už nemusím zahrnout do bakalářské práce určité prvky povinně a naopak můžu rozvíjet své vlastní mechanismy a prostorové skládky, které mě velmi baví vymýšlet. Při jejich

tvorbě je často potřeba matematických výpočtů a znalostí geometrie, takže jsem zavzpomínala na hodiny matematiky na gymnáziu a na mylné přesvědčení, že se mi daná látka určitě nikdy nebude hodit.

Technik ilustrací jsem vyzkoušela mnoho: tužkovou kresbu kolorovanou akvarelem, rozmývatelné pastelky, kolorovanou kresbu tuší. Bylo těžké si vybrat zejména kvůli tomu, že plánované ilustrace byly velmi různorodé. Obsahovaly lidské postavy, přírodu, interiér, ale také například velkou plochu zobrazující vesmír. Ne každý způsob stylizace a techniky se hodil pro všechno. Nakonec jsem zakotvila u kolorované kresby tuší, techniky, která je pro mě nejtypičtější už od gymnaziální tvorby. Během kresby jednotlivých ilustrací jsem o ní několikrát pochybovala. Rozhodla jsem se pro ni totiž především kvůli tomu, že byla vhodná pro poslední ilustraci celé knihy, pro mě velmi důležitou hvězdnou oblohu, která mi jiným způsobem nešla efektně nakreslit. Bála jsem se, jestli kresba tuší nebude moc tvrdá, nakonec jsem tedy kreslila velmi tenkým perkem a hojně jsem šrafurovala. Akvarely jsem pak nanášela jen ve velmi lehkých odstínech, abych výraznou kresbu nezakryla. Ve finále jsem však za svou volbu techniky ráda. Myslím si, že u závěrečné práce by se nemělo příliš experimentovat, ale stavět na tom, co již umíme.

Hotové ilustrace jsem oskenovala a lehce upravila v počítači. Potřeboval jsem jen zakrýt několik kaněk a chyb. Musela jsem také trochu upravit kontrast a úrovně.

Následovala tvorba doprovodného textu. Ten jsem již měla hrubě napsaný, musela jsem mu totiž přizpůsobit ilustrace, nechat v nich někde světlejší a prázdnější místo, kam bude vepsán. Text je velmi stručný (některé dvojstrany doplňuje jen pár slov), proto jsem

ho chtěla pojmout stylisticky co nejlépe. Můj první návrh bylo použít nespisovnou řeč a při oslovování čtenáři tykat. Nakonec jsem tento návrh zavrhla, působil nuceně familiárně. Rozhodla jsem se použít jazyk spisovný, ně však úplně nudný, protkaný jemným humorem. Během tvorby jsem text konzultovala s některými kamarády, jejichž psaný projev respektuji, i s odborníky: Šárkou Uhrovou, která vystudovala bohemistiku a s Klárou Mrázovou, která působí jako novinářka.

Už od začátku jsem chtěla psát text ručně. Podobu písma jsem na fakultě konzultovala s panem Světlíkem, který mě ve volbě ručního písma podpořil. Myslím, že bylo vhodné ho použít, zvláště proto, že textu je v knize tak málo. Patkové tiskací písmo, které jsem použila i v knize Tlachapoud se k celostránkovým ilustracím dobře hodí a je čitelné. Text jsem psala na pauzovací papír, který jsem měla položený na ilustracích. Následně jsem písmo oskenovala a v počítači ho k obrázkům dosadila.

Následoval tisk na různé gramáže papírů, podle toho, na jaké prvky měly být ilustrace použity.

Vytisklé archy papíru jsem ořezala, některé bylo potřeba podlepit, aby byly pohyblivé prvky z nich vyrobené co nejpevnější. Po slepení všech prvků na jednotlivých dvojstranách jsem teprve slepila všechny dvojstrany dohromady do harmonikové vazby. Knižní blok jsem opatřila papírovou obálkou.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Co se týče tvorby ilustrací, kreslila jsem je na papír Neocom. Ten má vyšší gramáž a je vhodný pro tuš i akvarely. Z výtvarných potřeb jsem používala běžná perka a tuše, žasla jsem nad tím, jak jsou perka nekvalitní, spotřebovala jsem jich obrovské množství. Kolorovala jsem akvarelovými barvami Petrohrad.

Ilustrace a text jsem upravovala v Adobe Photoshopu a poté je sesadila a k tisku připravila v Adobe InDesignu. Tisk proběhl v plzeňské tiskárně Alfatisk. Vybrala jsem si ji, jelikož jsem tam tiskla klauzuru minulý rok a byla jsem s tiskem velmi spokojená.

Výběr papíru jsem měla také usnadněný loňskou prací, nyní jsem tedy použila stejný papír, Rives Tradition z plzeňského obchodu Grandpapír. Jeho výhodou je výběr gramáží, potřebovala jsem jak papír gramáže 250, 170 i 100. Papír také nevytváří příliš jasně bílé okraje, když je oříznutý. Jeho nevýhodou pro mě zpočátku byla jeho struktura, ale následně jsem si uvědomila, že díky ní nemusím neustále zkoumat směr vlákna papíru, což je u tvorby pop-up knihy, kdy se často pracuje s malými ústřížky, velké ulehčení.

Jednotlivé dvojstrany jsou k sobě přilepeny harmonikovou vazbou. Tato vazba má někdy tendenci se při otevření pnout, proto není zadní předsádka nalepena v deskách napevno, ale je možné ji zasunout a vysunout z kapsy na vnitřní straně zadních desek.

Všechny pohyblivé prvky jsou vytvořeny jen z papíru a lepeny lepidlem Herkules.

7 POPIS DÍLA

Obálka knihy je velmi jednoduchá, motiv modrého nebe s mraky doplňuje jen ručně psaný název a jméno autorky.

Pro jednoduchou obálku jsem se rozhodla, protože kniha je už dost pestrá uvnitř. Následuje věnování a poté dvanáct celobarevných dvojstran s pop-up prvky. Ilustrace jsou hodně pestré, snažila jsem se, aby každá jednotlivá dvojstrana byla v podobných tónech.

Na první dvojstraně vidíme jakoby ze svého pohledu nohy na stole, ruce držící noviny a hrnek. Otočným kolečkem můžeme měnit obsah hrnku. Otevření novin navazuje na další stranu, na které ční do prostoru origami jeřába a parníku, vyrobené ze špatných zpráv v novinách. Je zde také malý sešítek s návodem na výrobu zobrazených origami. Parník vytváří návaznost na další dvojstranu, scénu s napěněnou koupelí. Pěna je prostorově řešena. Vanu i nohu v ní vidíme opět jakoby ze svého pohledu. Následuje scéna s mořem, kde se z papíru do prostoru rozlévají vlny. V jedné řadě vln je zabudován mechanismus, díky němuž velryba při pohybu ocasem vypouští vodotrysk. Z představy širého moře se přesouváme do útulného interiéru, ve kterém můžeme provozovat různé aktivity, stěhovat nábytek, nebo si uklidit tašku. Po těchto činnostech následuje scéna velice odpočinková, polovinu jí zakrývá deka, pod níž se schovávají nohy. Narážíme zde na lidský kontakt a proto je další dvojstrana věnovaná objetí, můžeme si vybrat mezi mužskou a ženskou hrudí. Protože podobné pocity jako lidský dotek nám může navodit také pohyb, je mu věnovaná další dvojstrana, dle libosti zde můžeme pohybovat končetinami

cvičící ženy a tančícího muže. Vhodným pohybem je také chůze a běh do přírody, po otočení na další dvojstranu se nám tedy naskytne pohled do zajímavě prostorově řešeného lesa. Když zatáhneme za jednu větev, mezi stromy na nás vykouknou lesní zvířata. V přírodě můžeme získat větší rozhled, jak obrazně, tak doslova. Na další dvojstraně se nám naskytne panoramatický výhled do krajiny.

Celá kniha má svou dynamiku, směřuje od materiálních věcí v domácím prostředí (kromě moře, které však souviselo s koupelí) přes člověka až k přírodě, nahladu nad běžným životem. Další scénu tvoří modrá obloha s mraky, které se lehce mihotají nad podkladem. Po nich následuje finální scéna, rozevíratelná hvězdná obloha, která po otevření připomíná tvar ležaté osmičky, symbolu nekonečna. Touto scénou ilustrace ukončuji. Pravdou je, že pohled do vesmíru je pro někoho spíše znepokojující než uklidňující, zároveň však může probudit velmi plodné zamyšlení. Protože jsem věřící, poslední strana pro mě znamená také uvědomění si všudypřítomného Boha, který je podle mě nad námi a snámi ve všech našich všedních starostech. Aby konec nebyl tak patetický a uzavřený, přidala jsem ještě jednu stránku, na které je kousek bublinkové fólie a text vybízející k použití, pokud nám žádné rady z knihy nepomohly.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Myslím si, že moje bakalářská práce je pro obor přínosná především použitím zajímavých pop-up prvků. Ilustrace nijak inovativní nejsou, tvořila jsem velmi klasickou metodou, ale to je asi v pořádku, nějakým způsobem výrazná, expresivní kresba by se možná s prostorovými prvky, navíc v malém formátu, tloukla. Zajímavý mi připadá nápad tvořit více pop-up knih věnovaných dospělým. Obsah knihy také nese jisté poselství, které mi připadá pro dnešní dobu důležité a hodné šíření.

9 SILNÉ STRÁNKY

Mezi silné stránky díla řadím především originalitu a nápad. Důležité mi připadají také pohyblivé papírové mechanismy a prostorové prvky, které v knize mám. Scénu, kterou jsem použila na les nebo pěnu, kde se při otevření určitá část vypne z podkladu do prostoru jsem například ještě nikde neviděla a vymyslela jsem si ji sama, stejně jako hýbající se ocas velryby, který rozhybe vodotrysk. V pop-up knize Tlachapoud jsem podobný systém použila v působivější scéně. Pohybem tahátka na boku strany se ve stejném momentě rozhýbal meč, srazil hlavu draka a ta upadla. Takovéto mechanismy mi však přijdou poměrně časově náročné. V budoucnosti bych se ráda věnovala pop-up prvkům, které nevyžadují tolik času a pečlivosti a přesto jsou efektní.

Stojím si za obsahem knihy, o kterém jsem opravdu dlouho přemýšlela. Zkoušela jsem mnoho variant a výsledek mi připadá jako nejlepší řešení.

10 SLABÉ STRÁNKY

Musím přiznat, že úplně všechny moje práce spojuje větší či menší míra „upatlanosti“. Obávám se, že Malá kniha klidu není výjimkou. Určitě jsem mohla líp zpracovat detailní makety pop-up prvků, aby se mi nemohlo stát, že něco přilepím špatně pak to musím přelepovat. Také obálka mohla být čistší a preciznější.

Dlouhodobě vidím svou slabou stránku ve špatné organizaci času a zlovyku tvořit všechno na poslední chvíli.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

MCCLLOUD, Scott. Jak rozumět komiksu. 1. vyd. v českém jazyce.
Praha: BB/art, 2008, 216 s. ISBN 978-80-7381-419-9

BERKOVÁ, Alexandra. O psaní. Praha: Trigon, 2014. ISBN 80-87908-01-3

BIRMINGHAM, Duncan. Pop-Up!: A Manual of Paper Mechanisms.
St Albans: Tarquin, 1997. ISBN 18-99618-09-5

BROŽKOVÁ, Ivana. Dobrodružství barvy . Praha, Státní
pedagogické nakladatelství, 1883.

WIGAN, Mark. Umění ilustrace - Vizuální myšlení. Praha: CPress,
2010. ISBN 80-25129-70-8

B) Internetové zdroje

12 RESUMÉ

My Bachelor Thesis is a pop-up book called The Little Book of Calm. I choosed a pop-up book, because I have got some experiences with creating them and I like to discover new movable mechanisms or spatial elements, which can be made only from paper and glue.

In terms of pop-up books, many people think, that they are only for children. I think that adults love them too, so I decided to create a playful book for them. The Little Book of Calm is intended to all people, who are sometimes sad, angry or confused. It contains a lot of colored illustrations, which show how to relax, enjoy the life and be happy.

The book has got standard A5 size. The paper cover of the book is very clear, it depicts only blue sky with clouds. In the beginning the illustrations show very ordinary things, which people can find at home. Forexample a cup of tea, hot bath or a cozy room. However it is a pop-up book, so the things are not completly ordinary. Readers can change the content of the cup, touch the foam in the bath, move the furniture or tidy up a briefcase. They can find the instructions to make their own origami. They can also hug a man's or a women's brest, practise yoga or dancing wit paper figures. They can find the animals in the wood or watch the clouds and then they can be in awe of the entire universe.

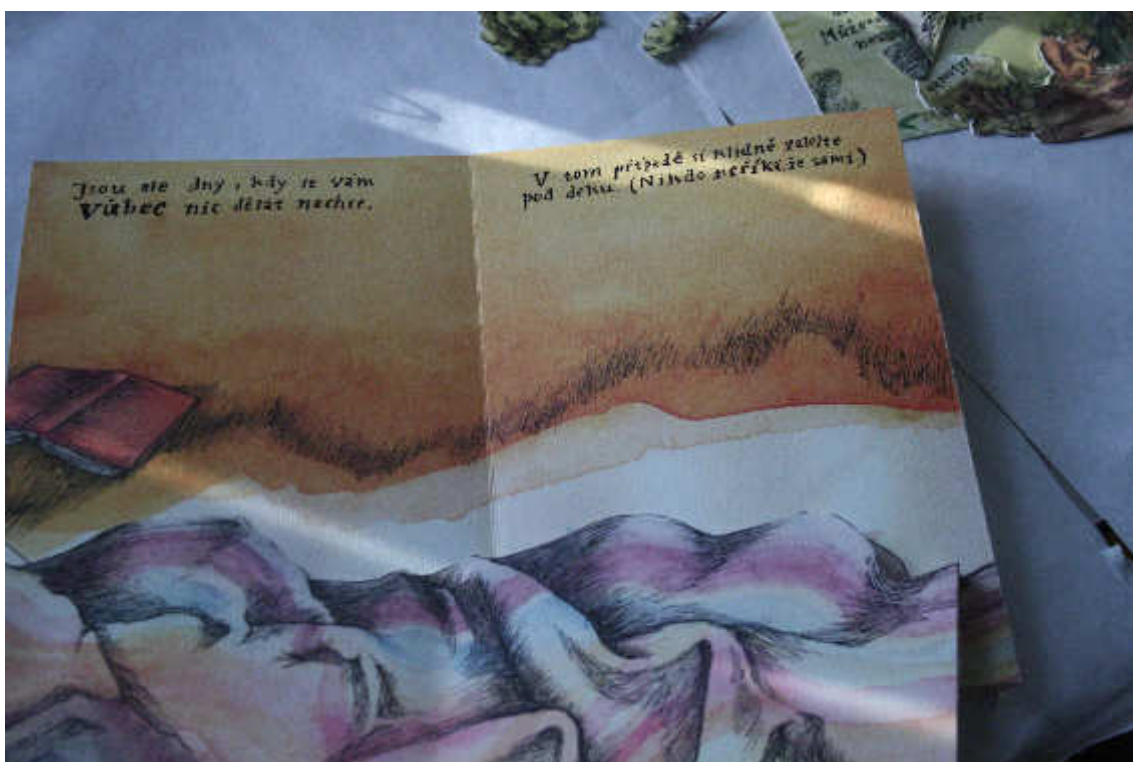
And if none of that can help, they can use a piece of a bubble foil at the end of the book.

13 SEZNAM PŘÍLOH

- 1) práce na knize, fotografie vlastní
- 2) hotové dvojstrany, fotografie vlastní
- 3) celá kniha s obálkou, fotografie vlastní

1)

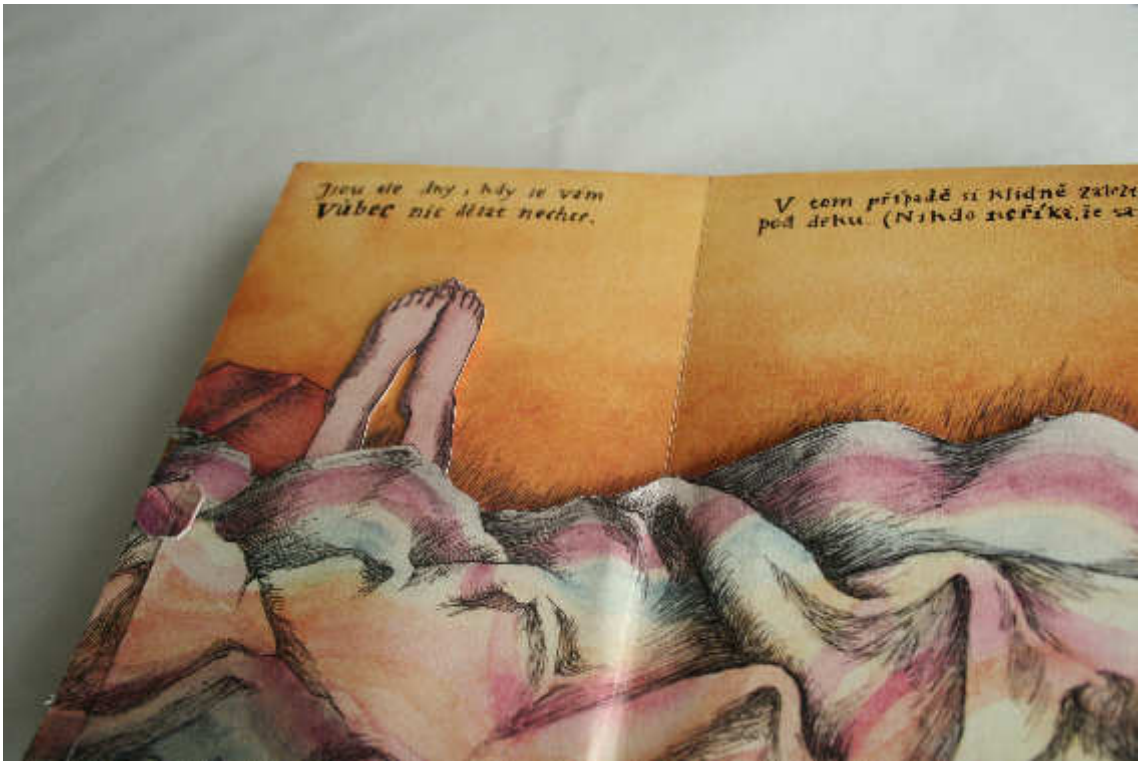

2)

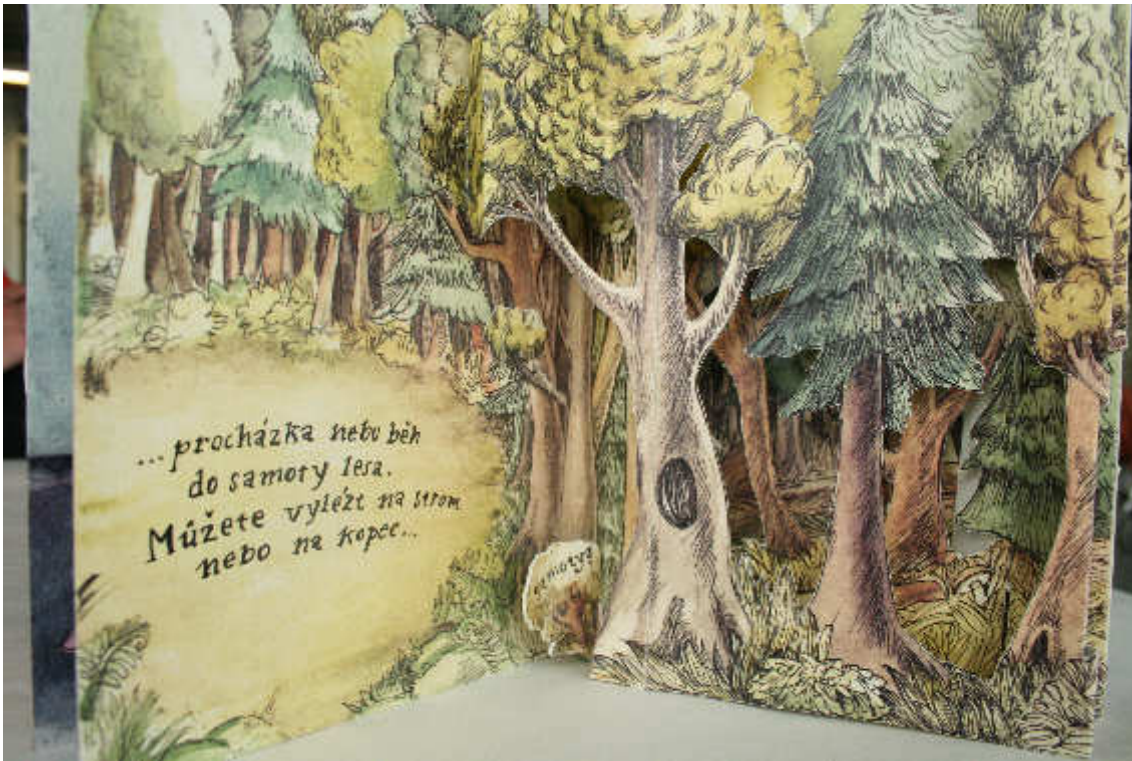

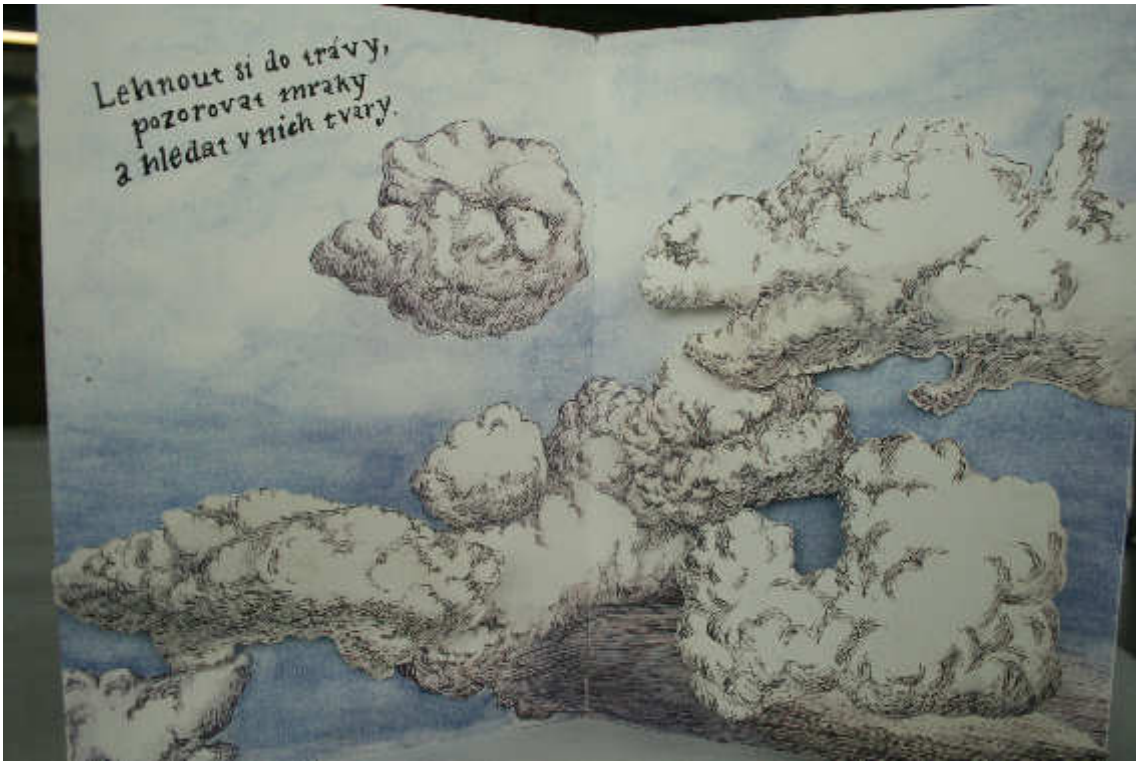

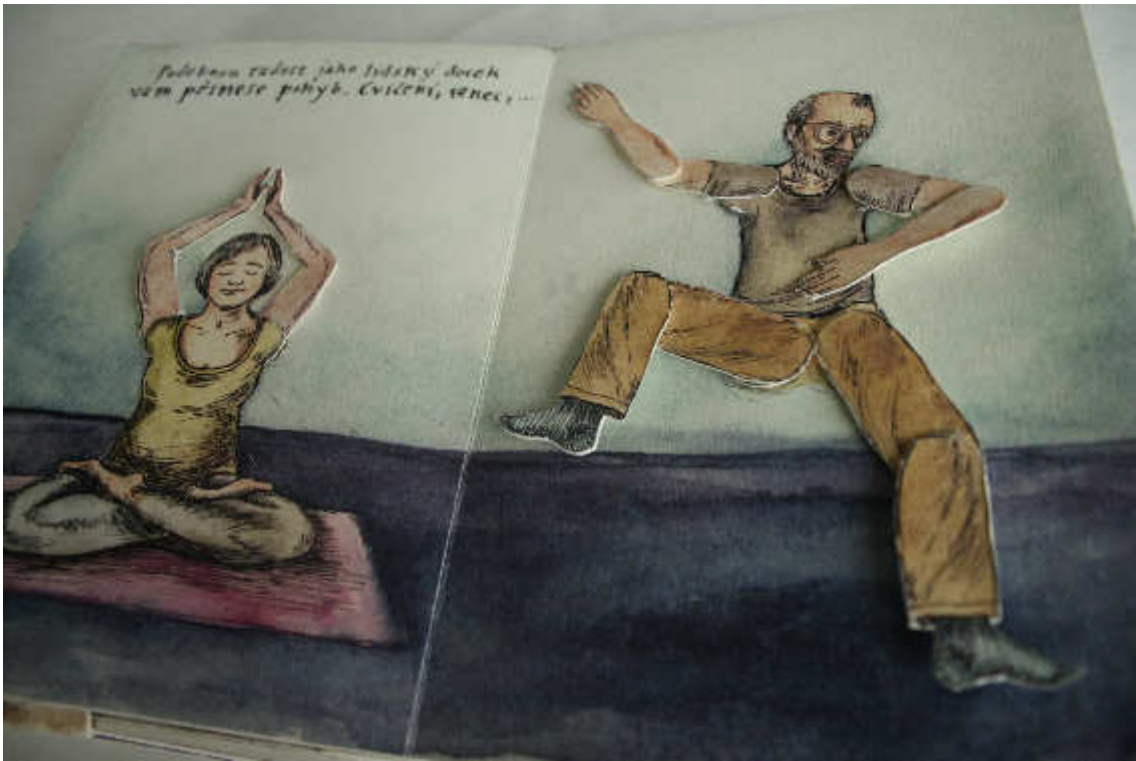

3)

